

عبرانیان باب ۶

۱ پس دروس ابتدایی مسیحیت را پشت سر بگذاریم و به سوی بلوغ پیش برویم. ما نباید همان مقدمات اولیه مانند توبه از کارهای بیهوده، ایمان به خدا، ۲ تعلیم دربارهٔ تعمیدهای مختلف و دستگذاری و قیامت مردگان و کیفر ابدی را تکرار کنیم. ۳ آری به امید خدا جلو خواهیم رفت.

۴ زیرا آنانی که از نور الهی منور شده‌اند و طعم عطیهٔ آسمانی را چشیده‌اند و در روح القدس نصیبی دارند ۵ و نیکویی کلام خدا را در وجود خود درک کرده‌اند و نیروهای جهان آینده را احساس نموده‌اند، ۶ اگر بعد از این همه برکات، باز از ایمان دور شوند، محال است که بار دیگر آنان را به توبه کشانید، زیرا با دستهای خود، پسر خدا را بار دیگر به صلیب میخکوب می‌کنند و او را در برابر همه رسوا می‌سازند.

۷ اگر زمین، بارانی را که بر آن می‌بارد، جذب کند و محصول مفیدی برای کارندگان خود به بار آورد، از طرف خدا برکت می‌باید. ۸ اما اگر آن زمین خار و خس و علفهای هرزه به بار آورد، زمینی بی‌فایده است و احتمال دارد مورد لعنت خدا قرار گیرد و در آخر محکوم به سوختن خواهد شد.

۹ اما ای عزیزان، در مورد شما اطمینان داریم که حال و وضع بهتری دارید و این نشانهٔ نجات شماست. ۱۰ خدا با انصاف است و همهٔ کارهایی را که شما کرده‌اید و محبتی را که به نام او نشان داده‌اید فراموش نخواهد کرد. مقصود من آن کمکی است که به دوستان مسیحی خود کرده‌اید و هنوز هم می‌کنید. ۱۱ اما آرزو می‌کنیم که همهٔ شما همان اشتیاق شدید را نشان دهید تا سرانجام امید شما از قوهٔ به فعل در آید. ۱۲ ما نمی‌خواهیم که شما تنبل باشید، بلکه می‌خواهیم از آنانی که به وسیلهٔ ایمان و صبر، وارث وعده‌ها می‌شوند، پیروی کنید.

وعدۀ الهی

۱۳ وقتی خدا به ابراهیم وعده داد، به نام خود سوگند یاد کرد، زیرا کسی بزرگتر نبود که به نام او سوگند یاد کند. ۱۴ و عدۀ خدا این بود:

«سوگند می‌خورم که تو را به فراوانی برکت دهم و فرزندان تو را کثیر گردانم.» ۱۵ پس از آنکه ابراهیم با صبر زیاد انتظار کشید، و عدۀ خدا برای او به انجام رسید. ۱۶ در میان آدمیان مرسوم است که به چیزی بزرگتر از خود سوگند بخورند و آنچه مباحثات را خاتمه می‌دهد معمولاً یک سوگند است. ۱۷ همچنین خدا وقتی می‌خواست صریح‌تر و واضح‌تر به وارثان وعده نشان دهد که مقاصد او غیرقابل تغییر است، آن را با سوگند تأیید فرمود. ۱۸ پس در اینجا دو امر غیرقابل تغییر (یعنی وعده و سوگند خدا) وجود دارد که محال است خدا در آنها دروغ بگوید. پس ما که به او پناه برده‌ایم، با دلگرمی بسیار به امیدی که او در برابر ما قرار داده است متوسل می‌شویم. ۱۹ آن امیدی که ما داریم مثل لنگری برای جانهای ماست. آن امید، قوی و مطمئن است که از پردهٔ معبد گذشته و به مقدس‌ترین مکان وارد می‌شود؛ ۲۰ جایی که عیسی از جانب ما و قبل از ما وارد شده و در رتبهٔ کهنانت ملکی صدق تا به ابد کاهن اعظم شده است.